

Drdloviňy 15

aňeb nowiňy Drdlovic rodinŷ prosiněc 2009 - úňor 2010 íslo 15

JAK SE RODÍ INŽENÝR - AKTUÁLNÍ REPORTÁŽ ZE STÁTNIC

KRÁTKÉ ZPRÁVY

- V prosinci zaútočily zavlité bacily na krky všech našich dětí. Užili jsme si teplot okolo 40°C i antibiotik. Ke štědrovečernímu stolu jsme však už zasedli zdraví.
- Ani Janě nepřinesl prosinec moc zábavy. Komplikace po operaci žlučníku si vyžádaly téměř měsíční hospitalizaci v úrazovce. Pobyt v nemocnici ukázal však i své pozitivní stránky - v souvislosti s nejednoduchým průběhem nemoci se o Janě v různých kruzích mluvilo, čímž došlo (při bližším ohledání jí vytvořených fotek, zájmů a mediálních vystoupení) k fascinaci hned několika ctitelů její osobou! Nápadníci již tvoří frontičku:-)
- Dobré zprávy posílá Turzovka. Drahoš se dočkal vypsání konkurzu a 15. prosince v něm zvítězil. V současné době již pracuje v archivu v Čadci.
- Lukášek se zúčastnil zápisu do školy. Ve škole děti uvítaly pohádkové postavičky, které každého provedly po jeho budoucím působišti. Pak si Lukáška převzala paní učitelka, po krátkém "zkoušení" jsme už jen my rodiče stvrdili přijetí Lukáška do školy a zápis byl u konce. Následovala oslava s babičkou Janou.
- Adámek se zhostil sokolských závodů pro nejmenší na téměř plný počet bodů. Bojoval jako lev a na stupních vítězů přijal perníkovou medaili, tatranky a lízátko.

autor: Ing. Stanislav Drdla osobně

Kde začít? Asi mojí oblíbenou frází v každém zkouškovém: Jsem v pr... :-D popravdě studovat při práci a s rodinkou byla soda nejvíc! Dlužno napsat, že nebýt mé super-imba-nejvíc-maxi tolerantní ženě tak bych školu nikdy neudělal. Zpět ke státnicím. Byl jsem v pasti, jako před každou zkouškou, ale u této o to víc, že se v jeden den zkouší ze sedmi! předmětů najednou. Pominu-li obhajobu své diplomové práce, které jsem se taky bál, tak největší stres byl z okruhu Ekonomie (zahrnuje předměty makroekonomie, mikroekonomie a dějiny ekonomických teorií). Další okruhy byly Management (předměty Řízení lidských zdrojů a Operační management) a Informační systémy (předměty Informační systémy a Informační Technologie). Mno... Po odvykládání obhajoby jsem tam seděl s pocitem bambusové tyče a čekal na usmrcující otázku, o které nebudu nic vědět. Naštěstí se tak nestalo ani u jednoho z okruhů a vždy jsem začal o něčem mluvit... pravda, byl jsem mnohdy usměrněn a občas jsem (dle reakce zkoušejícího) mluvil jaksi mimo mísu, ale na konci mi předseda oznámil, že má pro mne dobrou zprávu (to mi stačilo, ale on pokračoval) a to že jsem PROSPĚL! Tak to byla úúúleva masivního charakteru - JIŽ ŽÁDNÉ UČENÍ! Žádné: kluci teď se nemůžu tulit musím se učit ... Nemůžeš čumět na bednu, val se učit.... nehraj! Val se učit!!! .. na konci už to bylo jen už se učíš? :-D Znovu děkuji ženě, že byla přísná i hodná a že díky ní mám svůj vlastní ING titul ;-) DĚKUJI!

Ještě perlička na závěr: když mi předseda komise řekl, že jsem prospěl, tak se zeptal jestli jsem rád? Já řekl že ano, že už mne žena a děti nebudou bít, že se jim nevěnuji :) a na to předseda prohlásil: "... děti Vám budou říkat pane tatínku inženýre..." :-D zatím to nenastalo, ale kluci i Martinka jsou rádi, že můžeme podnikat společné výlety, na které se přece celou dobu těším!!!! Ještě jedna poznámka pro moje kluky, až budou větší a třeba budou těmito novinami listovat: Kluci moji!!!

Dodělejte školu, dokud jste bez závazků!!! Pak to jde, ale dře to až bída!!! Věřte mi... :-)

A DALŠÍ POROD - TENTOKRÁT SÁRA

Reportáž dodaná Vladanem-otiskujeme v plném znění bez úprav: Tak už je tady. Moc se nám ale na tento svět nechtělo (prý jsme si nechávali růst vlásky a nehty). Oficiální termín byl 28.11. Proto jsme se stěhovali už 14.11. do nového podnájmu, aby jsme se stihli zabydlet. Čekání už bylo trochu znervózňující, a i doktoři už nechtěli čekat a chtěli 9.12. ráno uměle vyvolávat porod. 8.12. jsem měl divný pocit a tak jsem jel z práce už v 13 hodin, přijel jsem domů, otevřel jsem si pivo. Radce bylo trochu těžko, ale dali jsme si spolu

kávičku a vánočku. Radka si stěžovala že jí bolí bříško. Pak dostala průjem a křeče do břicha. Něco tu nehrálo, křeče z průjmu jsem začal pro jistotu zapisovat a zjistil jsem, že jsou pravidelné po 10 minutách..No po půl hodině už byly křeče cca 5 minut po sobě a začal jsem nabývat pocitu, že to průjem nebude. Za chvíli to přicházelo co 3 minuty, tak jsem se převlekl a řekl, že jedeme do porodnice... V porodnici nás vřele uvítali (vidinou nového výdělku od VZP) a prohlídli. Řekli, že už jsme na 2-3 cm otevření a že tedy máme 1/3 porodu za sebou. Radka měla pocit, že to musí vědět celý svět tak začala všem SMSkovat. No byl jsem rád, že to tak skvěle zvládá...Šly jsme do sprchy kde nás to bavilo a uvolňovalo; po cca 1,5 hodině ji znovu vyšetřily a prý byla otevřená na 4,5 cm. Kontrakce mezitím nabývali na intenzitě. Radka se kroutila jako žížala. Šli jsme už na porodní místnost kde si Radka dala vanu. No moc se jí tam nelíbilo...cca 20 minut a šla ven. Potom to docela začalo, Radka nevěděla jakou polohu zaujmout. Nakonec skončila v kleče na čtyřech na zemi; to jí připadalo jako nej poloha. Odpolední vánočka s kávou šla mezitím do

Sára von Fryšták :-)

koše, začal jsem být trochu nervózní; tato poloha se mi moc nelíbila, ale porodní babka říkala že je to OK. Zase jsme šli do sprchy...Tam jsme taky většinu času strávili na čtyřech. Poctivá, domácí hřibová polívka z oběda vzala za své a odtekla odpadem (co neproteklo jsem po porodu samozřejmě uklidil). No tam jsme strávily asi další hodinu a už nás Sára tlačila na konečník....šup na porodní stůl...kontrola odhalila otevření na 9,5cm. Bylo 21:45 a že už prý budem tedy tlačit, domluvili jsme se na propíchnutí plodové vody a šly na to....Najednou kde se vzalo tu se vzalo asi 7 doktorů....vše šlo strašně rychle, Já držel kyslík (občas sem si taky dal), napíchlí jí infuzi a všichni co tam byli jsme tlačili...No začali být nějaké mírné komplikace, pediatr byl trochu nervózní a hruběji reagoval na sestru aby dali Radce nějakou (dvojitou) vypuzovací chemickou sračku do žíly...Radka to samozřejmě nevnímala a

OZNÁMENÍ

Dne 2.12.2009 se náš milý strýc
JIRÍ TARAHŮN SLABĚŇÁK
stal oficiálním poradcem zdravého životního stylu firmy Joalis
BLAHOPŘEJEME

Adámekovo okénko

- Adámek už na flétničku umí zahrát tři noty. Má šikovné prsty.
- V březnu jde k zápisu do školky. Tentokrát to napínavé nebude, protože ho jako budoucího předškoláka musí přijmout.
- Je talentovaný malíř. Obrázky, které kreslí, předbíhají jeho věk.
- Nejvíc z kroužků se mu teď líbí cvičení v Sokole.

soustředila se na rady porodní babky..No ale ještě dvě kontrakce a byla Sárinka na světě...Jen ji rychle odstříhly a běželi do vedlejší místnosti na kyslík a odsávat plodovou vodu z plic a masírovat na zádech...Byla taková bílo modrá...Já tam byl a vše viděl...Chtěl jsem natáčet video, ale zakázali mi to, tak jsem ji držel za tu miniaturní ručičku a hladil po vláskách, a povídal jí že už je tady na světě, a že jsem sní...Viděl jsem jak nepravidelně dýchá a jak začala poprvé křičet...Věděl jsem, že je vše v pořádku...ještě znovu jí odsáli plodovou vodu a šli ji vážit a měřit...Za chvíli jsem ji měl zabalenou jako mumii v náruči a ukazoval ji Radce, ještě jsem stihl uvidět placentu, než ji odnesli do mražáku pro výrobu léků(prý kdybych ji chtěl domů, nedali by nám porodné; mají sní spoustu peněz). Pak ještě přišel pediatr a říkal, že zřejmě měla přiskřípnutou placentu, že museli urychlit porod a že ji nemohli dát hned Radce k prsu a trochu jí pomoci kyslíkem...No plodová voda taky byla jako bláto, což se jí určitě taky nelíbilo...No ale vše dobře dopadlo...ještě jsem se podíval na šití nastříhané hráze, ikdyž doktorka mě vyhubovala, že jestli chci, tak si to mám zašít sám anebo se raději podívat až potom... Zkusili jsme dát Sáru k prsu (celou dobu co Radku zašivali držel jsem Sárinku na rukou a sledoval jak vyplazuje jazýček a snaží se něco sát); No Sára asi mezitím zjistila že mléko nebude a už se jí sát nechtělo...jenom brečela, že už není u tatínka...nakonec přišla sestra od miminek a vzala nám ji, protože prý je tam v noci jen jedna a musí se starat o další miminka a nemůže být snámi mezitím co jsme odpočívali na porodním sále...Prý si máme stěžovat na vedení, aby tam v noci byly dvě sestry a jedna se mohla věnovat jen našemu miminku....No nevím kolik dostanou peněz od VZP, ale myslím, že tu jednu sestru navíc by to bohatě zaplatilo...Takže Radka teď už má Sárinku u sebe a kojí, všichni jsme šťastní.

Matýskovo okénko

- Matýsek už má 16 měsíců
- Je velmi motoricky zdatný, jak jemná, tak hrubá motorika je na vysoké úrovni, ovšem v mluvení poněkud zaostává. Jeho "héé" nabylo úctyhodnou řadu nuancí, nicméně k mluvení má daleko...Za zmínku stojí snad jen první vlašťovky v podobě "av, av" (štěkání psa) a "méu" (mňoukání kočky)
- Pochválit ho musíme s jídlem. Oproti standardu třech lžiček jídla se teď vyloženě rozjedl a jeho porce začínají připomínat množství jídla průměrného batolete.
- Už má 9 zubů a další dva na cestě.
- Moc hezky si už umí hrát. Ideálně za asistence maminky nebo táty. Vozí zvířátka, stěhuje je do domečku, staví komíny a jednoduché budovy.

ZIMNÍ RADOVÁNKY V BÍLOVICÍCH

Letošní počasí zimním radovánkám rozhodně přeje. I v nížinných Bílovicích leží sněhová nadílka nepřetržitě už více než měsíc. Bílá zima přináší radost zejména dětem, já s golfáčem už při pravidelných pochůzkách tolik nejásám. Úprava chodníků a zejména schodů v naší obci totiž poněkud vážně. Řadu problematických úseků je tím pádem potřeba zdolat s kočárem (včetně Matese) v náruči. Matýsek je sice vcelku muší váha,

nicméně v kombinaci s kočárem a jeho další náplní se vcelku příjemná procházka (v bezsněhovém období) promění ve slušnou šichtu:-) Za vzniklou zábavu pro děti ale toto nepohodlí určitě stojí. Letos jsem usoudila, že i tak zimě líná rodina jako jsme my by mohla obohatit zimní aktivity o bruslení. Brusle nám darovala paní Peřková, bruslák máme hned za sokolovnou, takže jsme šli do toho. Na led jsem si vzala kluky postupně. Drobný

nedostatek se ukázal hned záhy a totiž že jsem zjistila, že se na bruslích sotva udržím sama, o tom, že bych nějak extra mohla jistit kluky, teda nemohlo být ani řeči:-) Lukáš šel přesto hrdinně do toho. Svoji půlhodinu na ledě vysloveně proválel. Výsledek z tohoto pro oba zúčastněné namáhavého počínu byl myslím jediný a to čtyři metry čtvereční do dokonale zrcadlového lesku vyleštěné ledové plochy - Lukášovou

zadnicí. Po excelentním krasobruslařském výkonu tandemu máma - Lukin se vstupu na kluzkou plochu dožadovat již hlasitě Adámek. Lukášovy kreace mu z lavičky připadaly

nesmírně zábavné. Nadšení vyprchalo ihned po vstupu na led, když zjistil, že to "nějak nedrží". Adamova půlhodina tak byla strávena plížením v předklonu podél mantinelu:-) Po ledovém výcviku jsem se

kluků ptala, kdy půjdeme zas na brusle a Adýsek prohlásil: "Maminko, příště půjdem raději na ty boby, jo?" Asi to bude chtít zdatnějšího instruktora:-)

T R A P A S Y A V E S E L O S T I - M O B I L

Menší ostuda regionálního významu se odehrála opět u nás v Bílovicích. Špacírovali jsme si zrovna z lesa, když tu u Sokolovny vidím paní ze sokolského představenstva. Jelikož jsem zrovna měla máslo na hlavě (zapomněla jsem zhasnout ve skladu a tam se pak tři dny svítilo, jelikož se tam běžný uživatel nedostane-klíč máme jen tři osoby) nechtělo se mi s paní moc vykládat. Uchýlila jsem

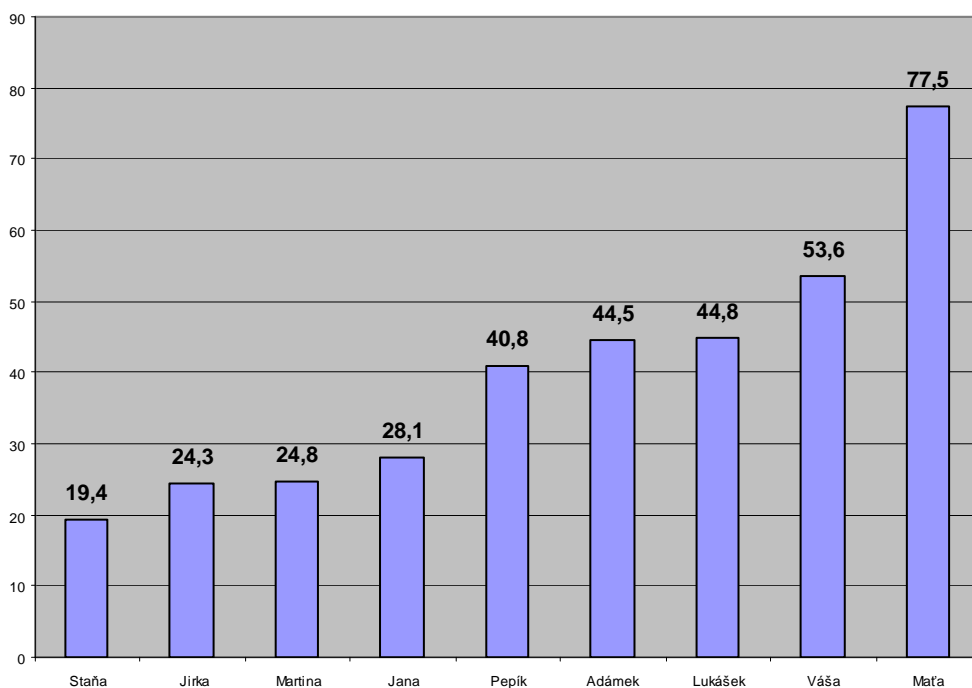
se proto ke zbabělému triku, vytáhla jsem mobil, přiložila ho k uchu a dělala, že vyřizuji nanejvýš nutný hovor. Pro vyšší autentičnost jsem občas do telefonu prohodila nějaké to ano, jasně...Na paní jsem jen kývla, paní se s pochopením usmála. Minuly jsme se, vše vypadalo stabilizovaně. Do doby, než se údolím rozezněl ústřední motiv Snowbordřáků signalizující, že mi někdo volá

na mobil. Do ucha mě, jakož i do širokého okolí, vyzpěvoval s maximálním nasazením Dan Bárta, že prý "you are crazy smiling":-) Mě teda do smíchu moc nebylo, když se zasloužilá Sokolka otočila a pátravě si mě prohlížela! Do toho Adam zamuroval: "Maminko, to jsem nevěděl že mobil může zvonit, když telefonuješ!"Ufff. Podvádět se zkrátka nemá, no...

STRÍPKY NA ZÁVĚR

- Na letošního Silvestra jsme byli pozváni k Heršálkům. Pestrý program plný her pro děti i dospělé jsme proložili chutným občerstvením. Největší oblibě se těšilo několik variant opičí dráhy. Strženi

Opičí dráha

byli děti i dospělí, touha zvítězit vedla až k několika drobným úrazům. Divácky nejaktraktivnějším úsekem se stalo podlézání židle. Standa a Jirka se předvedli efektním plynulým zaplutím pod židli, zvaným průlet. Na podobný kousek jsme se s Janou přece jen díky ženským (a také vánočním:-)) tvarům moc necítily (hrozilo trapné zaklesnutí v úzkém prostoru:-)), čímž jsme ovšem

Drdloviny aňeb noviny Drdlovic rodiny prosince 2009-únor 2010

ztratily cenné vteřiny a listinu tím pádem nevedeme:-) Zábava byla skvělá celý večer.

- Tomášek Turland už má dva roky.
- S Hanou jsme si skvěle zaběžkovaly na Suchým. Výlet zasněženým lesem směrem na Skalky byl naprosto bez chyby!
- Standa s Filipem a Katkou zhlédli na VIP vstupenky zdarma film Avatar. 3D provedení a film Standu natolik zaujal, že zatoužil o jeho reprízu. Chystáme se na ni v sobotu, tentokrát spolu.
- Šicnerovi nelitovali námahy a na svém soukromém kopci si vybuodovali úžasnou bobovou dráhu. Po jejím otestování již jinde jezdit nechceme!:-)
- Od pana Goetze jsme dostali dvě volné vstupenky na Regiontour. Využila jsem je s Irčou. Získaly jsme zde cenné informace o různých lokalitách použitelných na rodinné výlety, na které se zejména Standa už velmi těší:-)

PROMOCE ING. STANDY

Slavnostní ceremoniál se koná 24.2. ve 13 hodin v aule MZLU. Následuje posezení v restauraci Petit Belvédér.

Inzerce

- Nabízím úpravu ledové plochy. Tak dokonalý povrch jinak než se mnou nezáskáte!
Zn.Vzniká jako vedlejší produkt mého bruslení. Lukášek
- Doučím ekonomické předměty. Zejména dějiny ekonomických teorií jsou moje hobby.
ING. Standa

Drdloviny - čtení pro vás. Vychází nepravidelně, když je čas a je co psát. Toto číslo vyšlo v únoru 2010 v nákladu 10 výtisků. Redakce se těší na vaše připomínky, podněty a náměty. Můžete též dodat své reportáže. Nábor inzerce (zcela zdarma!) u šéfredaktorky na tel: 608 620 953. Šéfredaktorka: Martina Drdlová, Technická podpora Stanislav Drdla, Hlavní inspirace: Lukáš Drdla, Adam Drdla, Matěj Drdla